

НАКОНЕЧНИЙ Ярослав Андрійович

Випускник
факультету
енергетики (1962 р.)

Почесний Консул Австрійської
Республіки у Львові,
по Західній Україні,
генеральний директор
представництва
ЗАТ «ЕнергоСтройПроект»
Почесний енергетик України, заслуже-
ний енергетик СРСР і Республіки Польщі

Народився 16 серпня 1938 р. у м. Сокаль Львівської області в родині Андрія Теодоровича та Анастасії Михайлівни. Саме від батьків Ярослав, його брат Ігор та сестри Надія і Мирослава, лікарі, отримали перші уроки чесності, порядності та любові до праці.

Мабуть, саме такі риси характеру, як завзяття та енергійність зумовили вибір професії. Після закінчення школи у 1956 р. вступив на факультет енергетики Львівського політехнічного інституту, де здобув освіту за спеціальністю «Електричні станції, мережі та системи», а згодом залишився працювати у Львові, в Західно-українській дирекції з будівництва ліній електропередач та електропідстанцій Міністерства енергетики СРСР. Трудову біографію енергетика розпочав працюючи інженером і досить швидко до назви посади було додане слово «старший».

У 1964 р. молодий фахівець був переведений у трест «Південьзахіделектромережбуд» Міністерства енергетики та електрифікації СРСР, з яким надовго пов'язав свою долю. Тут він пройшов шлях від старшого інженера до керівника тресту. Загалом Ярослав Андрійович пропрацював тут 35 років, із них 21 — на керівних посадах.

Трест, що його очолював Ярослав Наконечний впродовж 1982–1993 років, споруджував магістральні лінії електропередач та електропідстанції напругою 110–750 кіловольт як у європейській частині, так і на сході СРСР

та за кордоном. Масштаби діяльності були насправді вражаючими. За цінами та валютним курсом того часу, річний обсяг будівельно-монтажних робіт становив 40–60 мільйонів доларів США.

З 1971 р. Ярослав Андрійович почав активно співпрацювати з АТ «Австрійська енергетика», яке до 1990 р. очолював проф. Вальтер Фремут. У 1975–1977 рр. перебував у закордонному відрядженні в Алжирі, де обіймав посаду начальника електромонтажної дільниці на будівництві металургійного комплексу в м. Ель Хаджар.

Обіймаючи посаду керівника тресту протягом 1982–1993 рр., Ярослав Наконечний керував спорудженням магістральних ліній електропередач та електропідстанцій. За його участі та під безпосереднім керівництвом були прокладені високовольтні лінії електропередач: Добротвірська ТЕС–Тиса (Угорщина) напругою 220кВ; Мукачево–Лемешани (Чехословаччина)–Лудуш (Румунія), 400 кВ; Хмельницька АЕС–Жешув (Польща), 750 кВ; Чорнобильська АЕС–Вінниця, 750 кВ; Добротвірська ТЕС–Замость (Польща), 220 кВ; Південно-Українська АЕС–Болгарія–Румунія, 750 кВ; Бурштинська ТЕС–Мукачево–Чехословаччина, 400 кВ; Костромська АЕС–Вологда, 500 кВ; Москва–Ленінград, 750 кВ; Курська АЕС–Брянськ, 750 кВ; Донбас–Дніпро–Вінниця, 750 кВ; Львів–Самбір–Чоп, 110 кВ — перша в Україні електрифікація Львівської залізниці — до кордону; Запорізька АЕС — Запоріжжя, 330 кВ. Окрім того, споруджено Вінницьку і Західно-українську електропідстанції (750 кВ) та багато інших об'єктів енергетики.

Під керівництвом Ярослава Андрійовича «Південьзахіделектромережбуд» став одним із найбільш рентабельних підприємств регіону. Саме у тресті повною мірою розкрився його талант керівника. Це давало можливість належним чином фінансувати модернізацію виробництва, зміцнювати його матеріальну базу. Постійно підвищувався рівень організації праці: у тресті створювали комплексні бригади, оснащували їх високопродуктивними механізмами й технікою. Заробітки у працівників стабільно були високими. Високоякісні власні виробничі бази створено у Києві, Львові, Вінниці, Кишиневі, Одесі. За це Ярослав

Я. А. Наконечний (у центрі) на підстанції «Західноукраїнська» 750 кВт, м. Ходорів

Наконецний нагороджений грамотою Державного комітету у справах будівництва УРСР. Крім того, підприємства використовувалися і для будівництва житла (20 багатоповерхівок), баз відпочинку (три у Криму, «Перлина Карпат» у м. Славське Львівської області і ще одна в Берегівському районі Закарпатської області). А безпосередньо у Львові, де розташовувалася штаб-квартира тресту, керівники міста до нього постійно зверталися по допомогу. Так з'являлися нові школи, котельні, об'єкти комунального господарства. Збудований пішохідний міст на Погулянці, районна котельня з теплотрасою на вул. Китайській, разом із житловим масивом і школою тощо. Якість цієї роботи підтвердив і Республіканський конкурс на кращу будову. Великим є внесок Ярослава Наконецного в розбудову комунального господарства Львова, його інфраструктуру та у розвиток рекреаційних зон на прилеглих до околиць Львова місцевостях: будівництво ТЕЦ-2, шляхопроводу Новий Львів–Сихівський масив, відродження каскаду п'яти озер у районі Старого Села.

Із перших днів травня 1986 р. і аж до 1989 р. Я. А. Наконецний працював ліквідатором наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, заслужено отримавши Подяку Уряду УРСР та СРСР.

Незважаючи на постійну зайнятість, він ніколи не зраджував давній любові до технічної творчості: за час роботи в «Південьзахіделектромережбуді» впровадив у виробництво більше 180 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом вперше у світовій практиці розроблені залізобетонні опори напругою 750 кВ на підстанції Вінницькій. Там же впроваджений в експлуатацію універсальний оперативний пункт управління електропідстанціями.

За рекомендацією енергетиків Австрії 17 грудня 2001 р. Я. А. Наконецному видано консульський патент — Екзекватура за підписом Федерального президента Республіки Австрії Томаса Кляйстіля та Міністра закордонних

Освячення приміщення
Почесного Консульства Австрії у Львові

Почесний Консул Австрії приймає у Львові
міністра Беніту Ферреро-Вальднер

справ Республіки Австрії Беніти Ферреро-Вальднер. 20 лютого 2002 р. Міністерство закордонних справ України та Кабінет Міністрів України призначили його Почесним Консулом Австрійської Республіки у Львові.

Я. А. Наконецний під час зустрічі
у Львові Президента Австрійської
Республіки Гайнца Фішера

За трудові досягнення та активну громадську діяльність Ярослав Наконецний був удостоєний цілої низки відзнак і нагород, зокрема медалей «За доблестний труд» (1970), Республіки Польща «За заслуги» (1971), звання «Заслужений енергетик СРСР» (1971), орденів «Знак пошани» (1979), Трудового Червоного Прапора, Почесної грамоти Президії Верховної Ради СРСР (1986), звання «Відмінник енергетики й електрифікації СРСР» (1987), командирського ордена Республіки Польща «Золотий хрест заслуги» (1988), Великої Почесної відзнаки Австрійського Чорного Хреста (2003), Почесної грамоти Львівської облдержадміністрації (2003) та Львівської обласної ради (2003), Подяки міського голови м. Львова (2003). У 2008 р. наказом Міністерства палива та енергетики України нагороджений знаком «Почесний енергетик України».

Кращими рисами свого характеру Ярослав Наконецний вважає порядність та професійність. Він протягом всього життя обстоює свою громадянську позицію: чесність, порядність, відповідальність. Керуючись цим, разом із дружиною Світлою виховав двох синів та доньку.

Ярослав Андрійович пишається тим, що закінчив Львівську політехніку. Він завжди із вдячністю та великою шаною згадує тодішніх талановитих високопрофесійних викладачів інституту, а серед них — професорів Г. З. Сокольницького і С. І. Кірпатовського, ректора Г. І. Денисенко.